

NU WEET JE HET

►► UHASSELT

American
Chili Con Carne

30

De 2000 strips
van Ken Haenen

34

Instellingsreview:
dit moet je weten!

19

WOORDZOEKER

aardolie	mobiliteit
academisch	notendop
alumni	onderwijs
artsen	onderzoek
bacon	ontwikkeling
bekkenpijn	opleiding
besluit	pandemie
biologie	patientrelatie
buitenmens	pendelfiets
cafe	personeel
campus	quizgroep
chili	rechten
circulair	rector
civic	regio
communicatie	research
cookie	sint
covid	skills
diversiteit	sociaal
duurzaam	speculaas
economie	strips
economie	student
energie	stylo
engagement	thorgal
faculteit	thuiswerk
filosofen	uhasselt
fotoarchief	unief
geboorte	verpakkingsproblemen
geneeskunde	vooruitstrevend
hilariteit	vriendschapsboek
inclusief	website
ingenieur	wetenschappen
instellingsreview	winterkoninkje
internationaal	zenuwen
knoflook	
kwaliteitszorginstrumenten	
lesgever	
liefdadigheidscampagne	
lifecycle	
limburg	
locatiebezoek	
love	
milieukunde	

E	G	L	I	E	F	D	A	D	I	G	H	E	I	D	S	C	A	M	P	A	G	N	E	W	L
Y	X	N	V	J	Q	P	R	H	T	H	U	I	S	W	E	R	K	C	A	Z	W	K	F	E	D
S	T	R	I	P	S	P	A	D	H	U	M	I	L	I	E	U	K	U	N	D	E	W	H	I	H
N	Q	A	Z	D	M	P	E	T	S	G	Q	T	N	A	V	R	R	J	F	S	S	E	S	V	H
P	K	Z	A	B	I	R	E	N	I	J	Q	T	H	O	R	G	A	L	Z	W	J	T	T	E	R
O	W	I	M	A	F	E	E	C	D	E	I	R	D	K	L	I	N	G	E	N	I	E	U	R	O
N	W	N	C	P	Q	Z	L	S	U	E	N	N	E	S	U	U	T	K	F	I	L	N	D	S	P
R	F	K	O	T	M	V	S	P	E	L	L	T	C	F	K	W	G	E	F	D	A	S	E	G	O
F	Z	M	C	T	U	R	H	E	O	A	A	F	R	L	N	I	K	P	I	I	Y	C	N	N	U
Q	O	C	V	I	E	C	N	C	S	O	R	A	I	E	U	I	L	K	L	T	X	H	T	I	K
U	L	T	A	V	L	N	I	O	N	T	J	C	S	E	L	S	R	L	O	K	W	A	C	L	K
I	M	N	O	S	T	C	D	N	L	D	Y	U	H	O	T	A	I	G	S	U	A	P	Z	L	W
Z	Z	C	T	A	B	Q	O	O	W	E	Z	L	A	T	A	S	T	E	O	V	G	P	X	E	A
G	E	B	O	O	R	T	E	M	P	I	N	T	O	I	L	K	B	I	F	O	D	E	S	T	L
R	N	F	Z	O	O	C	O	I	M	G	O	E	N	G	A	G	E	M	E	N	T	N	V	S	I
O	U	K	P	H	C	D	H	E	O	U	F	I	R	O	T	C	E	R	N	D	J	H	O	N	T
E	W	O	Z	H	S	K	V	I	O	Z	N	T	G	G	K	E	O	Z	R	E	D	N	O	I	E
P	E	O	I	L	Z	D	I	V	E	R	S	I	T	E	I	T	P	F	J	R	F	L	R	K	I
V	N	L	P	O	A	Q	C	E	Q	F	Y	J	C	C	N	E	B	P	F	W	X	H	U	S	T
S	L	F	P	C	S	A	X	W	Q	V	M	S	P	A	I	E	S	X	P	I	C	R	I	E	S
W	I	O	J	A	I	R	I	Q	K	H	G	Z	R	M	T	R	E	T	F	J	D	T	T	B	Z
I	M	N	V	T	N	E	R	C	M	E	T	W	B	P	V	I	C	S	F	S	H	A	S	P	O
N	B	K	T	I	L	D	S	I	O	H	Z	K	D	U	B	H	E	U	K	A	X	O	T	Q	R
T	U	E	Y	E	H	Z	E	V	W	S	T	U	P	S	I	I	W	Y	L	U	W	B	R	O	G
E	R	O	W	B	R	S	O	M	U	H	A	S	S	E	L	T	O	L	M	A	N	S	E	N	I
R	G	B	Q	E	C	N	E	T	I	S	B	E	W	C	A	F	E	L	D	N	I	D	V	T	N
K	V	S	M	Z	B	Z	A	D	N	E	T	H	C	E	R	L	D	N	O	S	Q	R	E	W	S
O	P	P	T	O	O	A	O	T	B	L	L	D	U	U	R	Z	A	A	M	G	A	E	N	I	T
N	F	A	J	E	B	T	A	M	I	H	L	K	I	D	G	H	L	U	S	E	I	B	D	K	R
I	S	H	P	K	L	I	D	J	T	O	V	W	H	B	A	C	O	N	D	U	N	E	B	K	U
N	G	C	L	A	W	F	L	W	E	J	N	X	N	S	A	S	E	M	Y	A	H	S	S	E	M
K	W	S	A	R	H	U	Z	I	B	S	A	A	C	O	V	I	D	C	T	M	J	L	I	L	E
J	Q	D	X	E	Z	A	N	G	T	H	A	O	A	L	U	M	N	I	O	R	L	U	H	I	N
E	B	N	E	Q	W	R	P	I	L	E	X	A	K	L	B	E	K	K	E	N	P	I	J	N	T
Q	V	E	S	A	U	T	O	R	E	G	I	O	E	W	J	D	C	R	K	G	O	T	G	G	E
D	K	I	A	L	R	S	Q	L	G	F	C	T	A	L	Y	A	M	H	O	C	Z	M	R	K	N
P	E	R	S	O	N	E	E	L	L	L	I	F	E	C	Y	C	L	E	I	V	Z	D	I	V	Z
S	H	V	H	V	F	N	K	U	J	M	G	C	N	H	A	A	R	D	O	L	I	E	U	E	U
L	E	S	G	E	V	E	R	V	W	T	L	I	R	O	C	X	I	C	I	V	I	C	C	Z	T
T	C	N	V	E	R	P	A	K	K	I	N	G	S	P	R	O	B	L	E	M	E	N	O	V	D

INHOUDSOPGAVE

Love works 4

Nina Goossens en Philippe Quetin

Personeelsweetjes 8

Weet je dit nog 9

In beeld 10

We love alumni

Show and tell 12

Lotte Daniels (Economie en beleidsmanagement)

Blind date 14

Met Dimitri Adons en Carole Billiet

#UHASSELT 18

Instellingsreview 19

VLUP 20

Team in de kijker 24

Het team achter de Instellingsreview

Nu eet je het! 30

David Wilson III (BIOMED) presents: chili con carne

Kilometervreter 32

UHasselt stimuleert duurzame mobiliteit

De hobby van 34

Ken Haenen is stripfanaat

Column 38

Harry Potter

De prijsvraag 39

Gespot: Speculaaspieten 40

COLOFON

Concept Koen Santermans, Thomas Vandenreyt, Sanne Op'teynde, Katelijne Ulenaers

Redactie & eindredactie Katelijne Ulenaers, Thomas Vandenreyt, Sanne Op'teynde

Vormgeving Dave Bosmans, Joris Marx, Mayte Gomez Sanchez

Fotografie Liesbeth Driessen, Kobe Vanderzande, Boumediene Belbachir, Sigi Bodson

Druk Chapo

Verantwoordelijke uitgever Koen Santermans

Universiteit Hasselt, campus Hasselt (Martelarenlaan 42 BE-3500 Hasselt)

Love works:

Love Works met Nina Goossens (RWS) en Philippe Quetin (RWS)

"Alles begon toen ik mijn

Zoals de grote filosofen van Wet Wet Wet ooit zeiden: 'Love is all around'. Ze voelden het in hun vingers, en ja, zelfs in hun tenen. En wie zijn wij om ze ongelijk te geven? Ook aan onze universiteit is er liefde te vinden. Elke editie gaan wij in gesprek met een UHasselt-koppel over hoe zij samen leven én werken

"Het begon allemaal toen ik mijn stylo liet vallen", lacht Philippe. Philippe Quetin, praktijkassistent en Nina Goossens, postdoctoraal onderzoeker, werken beide aan de faculteit Revalidatiewetenschappen. Zij nemen ons terug naar het moment dat de vonk oversloeg. "We volgden

geen gezamenlijke vrienden, en ik ging wel veel op stap maar Nina helemaal niet. Dus ik zocht haar wel overal in de cafés, maar vond ze nooit (lacht). We probeerden allebei wel eens om ervoor te zorgen dat we samen het leslokaal buiten konden wandelen, maar verder was er niet

"Nina is organisatorisch erg sterk. Haar maandbord heeft in ons gezin al levens gered!"

- Philippe -

samen de opleiding kinesithérapie in Leuven. We hadden een oogje op elkaar, maar niemand durfde het eerste contact te leggen", zegt Philippe. "We hadden

zoveel contact". Nina lacht: "Als jij al eens in de les was, tenminste. Want Philippe kwam bijna nooit opdagen. In het begin van ons tweede jaar dacht ik zelfs dat hij

stylo liet vallen”

helemaal met de studie gestopt was. Ik weet nog goed dat ik toen dacht: "Doeme, ik had toch stappen moeten zetten en hem moeten aanspreken, want nu ga ik hem niet meer zien." Gelukkig kwam hij enkele weken later toch nog opdagen in de les. Een van de weinige keren dat jaar, én de jaren erna (lacht). Maar die keer liet hij dus zijn stylo vallen in de les en raapte ik die op, en zo was er ons eerste echte contact. Eindelijk leerden we elkaars naam kennen. Uiteindelijk duurde het nog enkele maanden, tot ik hem op Nieuwjaar een sms stuurde met 'Gelukkig Nieuwjaar', ik had via via zijn gsm-nummer kunnen krijgen. En vanaf toen ging het snel."

Slechte student

"Dat van die lessen, klopt helemaal", zegt Philippe eerlijk. "Ik ging bijna nooit naar de les. Ik

"Als student ging ik nooit naar de les. Ik zag er het nut niet van in. Lesgeven daarentegen, ligt me heel goed. Ontzettend fijn om studenten te motiveren en te betrekken"

- Philippe -

zag er helemaal geen meerwaarde in. De manier van lesgeven in Leuven lag me niet. Moesten luisteren naar iemand die zijn slides of cursus kwam voorlezen en uiteindelijk thuis nog altijd uit je boek leren, tja dat kon ik op mijn eentje ook. Daar zag ik het nut niet van in. Toegegeven: ik was vaak wel blij met Nina haar notities (lacht)." En nu geeft Philippe dus zelf les aan studenten. "Maar de manier van lesgeven aan UHasselt is heel anders. We betrekken de studenten veel meer bij de les en geven ze ook meer verantwoordelijkheid. Veel fijner, ook als lesgever. Maar ik kan er nog altijd heel goed tegen als studenten niet opletten of liever een worstenbroodje gaan eten, dan in mijn les te zitten. Ik begrijp dat wel hoor (lacht), maar ik zal altijd proberen te achterhalen wat er achter zit. Vinden ze het

"Graag nog een tweede kindje.
Hopelijk eentje dat wel goed
slaapt (lacht)"

- Nina -

te makkelijk, zijn ze te weinig geprikkeld of zitten ze wel op de juiste plek? Dus ondanks dat ik best een 'slechte' student was, geef ik ontzettend graag les."

Academisch onderzoek

Nina en Philippe studeerden samen af. En terwijl Philippe ging werken bij een kinepraktijk in Lanaken - en ondertussen ook Hasselt - koos Nina voor een doctoraat. "Dat was nog in Leuven, met prof. Lotte Janssens als co-promotor. Op het einde van

mijn doctoraat begon zij aan UHasselt en ondertussen waren Philippe en ik verhuisd naar een appartement in Hasselt. Om niet altijd alleen te werken, schreef ik soms op het bureau van Lotte in gebouw A. Zo kwam ik in contact met UHasselt. Na mijn doctoraat, diende ik bij AXA Research Fund een aanvraag in om mijn onderzoek rond zwangerschap en bekkenpijn verder te zetten. Dat is gelukt, en sinds september 2019 werk ik op de campus in Diepenbeek. De aca-

demische wereld ligt me goed, ik doe heel graag onderzoek, zeker rond dit thema. Alleen die constante zoektocht naar financiering en de concurrentiestrijd die daarbij komt kijken, vind ik minder. Dat ligt me niet goed."

Nu werken Philippe en Nina dus samen aan UHasselt. "Maar we zien elkaar niet veel op het werk. Daar zit COVID en te-lewerken uiteraard voor een groot deel tussen. Maar het is natuurlijk wel leuk dat we allebei goed weten wat het werk van de ander inhoudt en dat we allebei de instelling goed kennen. Dat maakt praten over het werk makkelijker", zegt Nina. "Vorige week kreeg ik van studenten nog een vraag over een stuk theorie dat ze gekregen hadden. En het ging net over een slide die Nina gemaakt had. Dat was wel grappig. Ik wist dus heel goed waar het over ging, want ik had die slide van Nina nagelezen. Dat is nog een voordeel, dat we dingen bij elkaar kunnen aftoetsen. Ik sta als praktijkassistent dicht bij studenten en begrijp beter hoe zij kijken naar die theorievakken. En Nina begrijpt dan weer veel beter hoe profen die theorie invullen en wat de nieuwste bevindingen in het vakgebied zijn. Zo kan ik de studenten bewuster maken van wat er allemaal leeft."

Eerste zoon

Sinds maart is het leven van Nina en Philippe wel wat hectischer geworden. "Ons zoontje Oliver is geboren op 25 maart. Een heel vrolijke baby, maar ons leven is natuurlijk wel erg veranderd. Vooral de nachten. Oh wat kijken we uit naar iets langere nachten! Dat zal ooit beteren zegt men wel eens. Ooit", lacht Nina. "Ja, het is nieuwe routines zoeken. We hebben allebei geen vaste werkweken of dagen. Ik combineer het lesgeven met twee kinepraktijken en Nina moet op huisbezoek bij

pas bevallen moeders voor haar onderzoek. Gelukkig is zij organisatorisch heel sterk. Ze maakte een maandbord, en dat redt levens (lacht)". Nina beaamt: "Ja, gelukkig is er nog niemand vergeten om Oliver te halen op de crèche." Oliver niet, maar andere wel, zo blijkt. "Ik ben al twee keer een patiënt vergeten in de praktijk", lacht Philippe. "Combinatie van drukte op het werk, vermoeidheid en mijn organisatorisch onvermogen. Gelukkig stond ik op een goed blaadje bij die man, omdat ik al veel voor hem gedaan had en dus kon hij er wel mee lachen en toonde hij begrip."

Oplossing voor bekkenpijn

Wat de toekomst brengt, dat weten Nina en Philippe nog niet. "Graag nog een tweede kindje. Hopelijk eentje dat wel goed slaapt", lacht Nina. "En qua werk houden we alle opties open. Ik krijg aan UHasselt heel veel kansen, en lesgeven is echt leuk. Dus hopelijk kan ik nog veel jaren aanblijven", zegt Philippe. Nina hoopt haar onderzoek binnenkort af te ronden. "De coronapandemie maakte het niet eenvoudig. We liepen vertraging op, zeker met vinden van proefpersonen. Sowieso is dat niet echt eenvoudig, want dat verloopt vooral via gynaecologen. Ik focus op bekkenpijn bij vrouwen die zwanger zijn en al een kind of kinderen hebben. Ik volg ze op in het begin en einde van de zwangerschap en zes weken en zes maanden na de bevalling. We kijken welke personen tijdens de zwangerschap klachten ontwikkelen en volgen na de bevalling op hoe snel die klachten verdwijnen. Zo willen we voorspellers vinden die aangeven wat ervoor zorgt dat een vrouw die bekkenklachten ontwikkelt en wat je er aan kan doen. Eén boodschap dus: zwangere UHasselt-collega's, neem zeker eens contact op (lacht)." ■

HUWELIJKEN

20/8/2021	HAELDERMANS Ilse, DAB, met OPDENAKKER John
28/8/2021	AMINI Sasan, BEW, met ALAEIJORDEHI Shafagh
24/9/2021	JANSSEN Ellen, BEW, met MOMMEN Stijn
2/10/2021	SCHAEKEN Sara, DAB, met COPPENS Arne
10/11/2021	COX Sigrid, DAB, met RODIERS Ronald

MET PENSIOEN

uit dienst sinds

31/8/2021	VAES Marina, Assistent
30/9/2021	ACKAERT Johan, Gewoon Hoogleraar
30/9/2021	AERTS Marc, Gewoon Hoogleraar
30/9/2021	CLAESEN Luc, Hoogleraar
30/9/2021	DE MEYER Ronald, OP Docent
30/9/2021	GRANITZER Marita, Hoofddocent
30/9/2021	LEUS Maria, OP Docent
30/9/2021	REYGEL Patrick, Hoofddocent
30/9/2021	VANACKEN Brigitta, Hoofdlaborant Biologie
30/9/2021	VANSTRAELEN Jozef, Lector
30/9/2021	VERVOORT Roger, Lector
30/9/2021	VLEUGELS Marie, Gespecialiseerd Secretariaatsmedewerker
31/10/2021	HUSTINX Luciane, Secretariaatsmedewerker

Zijn wij iemand vergeten?
Graag een seintje aan de
Personeelsdienst!

Het laatste nieuws rond geboortes,
huwelijken en pensioneringen vind je op

www.uhasselt.be/intranet

GEBOORTES

12/8/2021	Daan, zoontje van VANHOOF Joke, faculteit GLW
1/9/2021	Amelia, dochtertje van DILLIS Sarah, OBKZ
10/9/2021	Levi, zoontje van SCHEPERS Jelle, faculteit BEW
2/10/2021	Linde, dochtertje van OPGENHAFFEN Tim, faculteit REC
23/10/2021	Lauren, dochtertje van MICHIELS Nick, faculteit WET
6/11/2021	Linus, zoontje van VANBOCKRYCK Brun, FCT
20/11/2021	Diego, zoontje van GOMEZ-SANCHEZ Mayte, DCM

SUDOKU

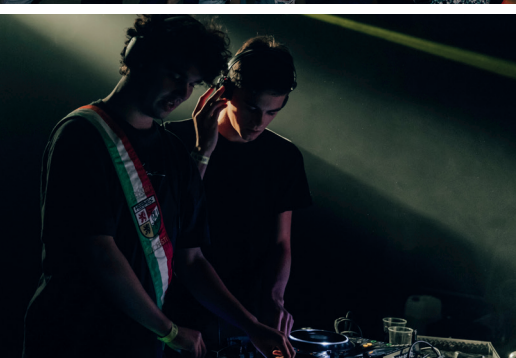
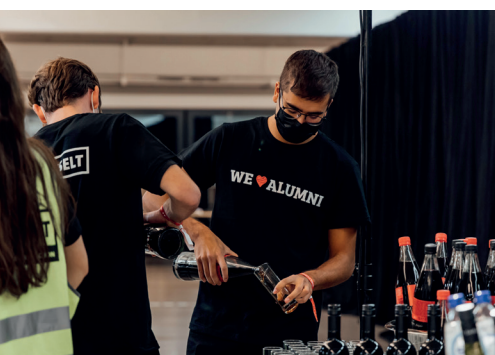
	9	7	2	4				
			5		1	7		
2		5	7		3			1
		4	6	7	9	1		8
		2						6
						5		3
	5				4			
9			3	6	7	8		4
	4			5	8	2	3	

2006

Nu weet je het! grasduint in het grote fotoarchief van UHasselt. Deze editie:

Als we de briefjes op deze hometrainers mogen geloven, waren niemand minder dan Elke Vanelderen en Marc Dupain respectievelijk student en medewerker aan UHasselt. In werkelijkheid gaven de VTM-gezichten het beste van zichzelf op onze Agora ten voordele van Levenslijn, een grote liefdadigheidscampagne. Dat jaar vroeg de campagne -met Tom Boonen als gezicht- aandacht voor meer en veilig fietsen. Dat verklaart alvast de hometrainers.

In beeld

WE ALUMNI

Op 10 november was het eindelijk zover. De alumni van academiejaar '19-'20 en '20-'21 konden die welverdiende proclamatiehoedjes de lucht in zwieren, samen met hun vroegere medestudenten. Door de pandemie kon de traditionele proclamatie voor hen niet doorgaan, maar daar

liet onze alumniwerking het niet bij. Zij gingen meteen aan de slag en zorgden voor een waardige vervanging. Het resultaat: een spetterend terugkijkmoment, met een stevig feestje in de fuifbunker als afsluiter.

Show and tell: Lotte Daniels (BEW)

“Met mijn onderzoek wil ik de arts-patiëntrelatie verbeteren”

Lotte Daniels (Economie en beleidsmanagement) toont ons haar favoriete plek op de campus en vertelt ons alles over haar onderzoek, dromen, ambitie, passies...

Waarom koos je deze locatie als je favoriete plek op de campus?

Ik ben opgegroeid in een klein landelijk dorpje in de Kempen en ben een echt 'buitenmens'. Het is dan ook niet verrassend dat ik dit plekje in het groen heb gekozen. Tijdens mijn studies kwam ik hier met studiegenoten vaak samen om te werken of te

eten, maar we hebben hier ook heel wat afgelachen. Ik heb zelfs één van mijn beste vriendinnen hier ontmoet. Ook nu is dit nog steeds een fijne plek om met collega's samen te eten en wat bij te praten.

Hoe zou je je onderzoek uitleggen aan een vijfjarige?

Als je in het ziekenhuis wordt opgenomen, dan zullen artsen heel wat testen en procedures uitvoeren die niet écht noodzakelijk zijn. Dat doen ze omdat ze bang zijn om fouten te maken en zich willen indekken voor eventuele aansprakelijkheidsprocedures. Stel dat er iets misloopt, dan is bovendien meer dan de helft van de artsen niet geneigd om hier open over te communiceren, omwille van diezelfde angst. Aansprakelijkheidsprocedures voor artsen kunnen namelijk leiden tot reputatieschade, financiële schade of tijdverlies. Op dit moment is het nog niet volledig duidelijk hoe dit defensieve gedrag van artsen ons gedrag als patiënten beïnvloedt (bv. onze intentie om verdere stappen te ondernemen) en hoe ons gedrag of karakter dan weer het gedrag van artsen beïnvloedt. Daar gaat mijn onderzoek over.

Hoe ver staat het met je onderzoek?

Ik zit nu in mijn laatste jaar dus de puzzelstukjes vallen stilaan in elkaar. Ik heb net een onderzoek afgewerkt waarbij we met behulp van virtual reality hebben aangetoond dat wanneer artsen open communiceren over een medisch incident, patiënten net méér geneigd zijn om verdere stappen te ondernemen. Interessant daarbij is dat patiënten in geval van open communicatie wel een betere algemene indruk hebben

van de arts en het incident niet als ernstiger ervaren. De reputatieschade waar artsen voor vrezen na een incident, is dus onterecht.

Verder op de planning staan nog een experiment over defensieve geneeskunde en een observationele data-analyse. Dit zou binnen een jaar afgerond moeten zijn.

Waarom heb je dit onderzoek gekozen?

Iedereen komt ooit in zijn leven in contact met de gezondheidssector en het reilen en zeilen in een ziekenhuis. Wat mij intrigeert is de grote informatieasymmetrie tussen patiënten en artsen waardoor je eigenlijk wat jou het meest dierbaar is, overgeeft aan iemand die in het begin totaal vreemd is. Wat volgens mij vaak vergeten wordt, is dat de manier van communiceren een serieuze impact kan hebben op gedrag, en daar wil ik meer bewustzijn rond creëren. Met mijn onderzoek wil ik de arts-patiëntrelatie verbeteren om de slechte momenten in een ziekenhuis iets minder erg maken en de goede momenten beter.

Als je niet aan UHasselt zou werken, waar zou je dan zijn?

Een job als beleidsmaker binnen de gezondheidssector lijkt me zeker interessant dus ik vermoed ergens in die branche. Of iets totaal anders in een meer creatieve setting zou ik ook wel zien zitten. Ik ben iemand die bekijkt welke opportuniteiten op mijn pad belanden dus we zien wel wat er hierna komt.

Wat wilde je worden 'later als ik groot ben'?

Vroeger wou ik beslist architect worden. Ik heb meermaals mijn droomhuis als kind uitgetekend.

Door een SID-in beurs ben ik helemaal van gedacht veranderd en hier terecht gekomen om handelsingenieur te studeren. Desalniettemin ben ik nog steeds graag bezig met mooie huizen en inrichting.

Wat wil je op professioneel vlak bereiken? Waar droom je van?

Graag zou ik met mijn onderzoek mensen willen inspireren en werkelijk iets betekenen. Ik zou het jammer vinden moest mijn doctoraat ergens in de kast belanden en zo zijn effect missen. Maar dat is de droom van elke onderzoeker, niet? Naast het werk, zou ik graag nog wat meer creatief bezig zijn en mezelf verder willen ontwikkelen. Vooral in het leven doen wat ik graag doe.

Welk boek/film/concert raad je je collega's aan?

Goh, hoeveel woorden heb ik hier? Ik ben een echte cultuurlover dus dat is een moeilijke vraag. Wat boeken betreft, ben ik grote fan van Lize Spit en Griet Op de Beeck. Zij schrijven boeken die heel waarheidsgetrouw zijn en waar iedereen wel een deel van zichzelf in herkent. Love it! Wat film betreft, vind ik 'Three billboards outside Ebbing, Missouri' een absolute topper. Maar ik kan er nog minstens 10 opnoemen. Qua muziek luister ik heel graag naar indie/folk. Mijn favoriete plaat op dit moment is Roses van The Paper Kites. Ideaal om wat te ontspannen tussen alle drukte. Wat muziketeksten betreft, blijft Mumford & Sons mijn favoriet. Het refrein van het nummer 'After the storm' beschrijft helemaal mijn levensmotto.

Wie nomineer je voor de volgende Show&Tell?

Sarah Vancleef. ■

"We zijn allebei exact waar

Een tafel, twee stoelen. Meer is er vaak niet nodig voor een goed gesprek. *Nu weet je het!* brengt daarom twee UHasselt-medewerkers samen aan tafel om aan de hand van enkele inspirerende vragen te praten over hun onderzoek, werk, inzichten en passies.

Stel jezelf even voor.

Carole: Ik ben Carole Billiet en ik ben gespecialiseerd in wat men tegenwoordig omgevingsrecht noemt, tot een tijdje geleden heette dat gewoon milieurecht. Ik ben er mee bezig sinds ik afstudeerde, en eigenlijk zelfs daarvoor al.

Dimitri: Ik ben Dimitri Adons en werk al 15 jaar voor de onderzoeksgroep MPR&S (Materials and Packaging Research and Services), tot vorig jaar het VerpakkingsCentrum. Ik doe onderzoek en dienstverlening voor bedrijven en voor projecten in verband met verpakkingsproblemen en -vragen en geef ook les. Ik ben ook trotse papa van 2 jonge kindjes, Elias en Casper, dus samen met mijn vrouw Shana hebben we de handen wel vol.

Carole: En ik ben moeder van 4 meter zoon. Wanneer ik dat vertelde toen ik nog een beetje jonger was, vroegen mensen of het er twee of drie waren, maar het zijn er dus twee, ze zijn behoorlijk lang!

Hebben jullie elkaar al eerder ontmoet?

Dimitri: Nee, helemaal niet.

Carole: Nee, echt, deze middag is de allereerste keer. Vanuit het omgevingsrecht

maak ik ook deel uit van het UHasselt CMK (Centrum voor Milieukunde), waar het mogelijk is om mensen uit allerlei faculteiten te ontmoeten, kom jij daar soms?

Dimitri: Nee, helaas niet, maar dat wil natuurlijk niet zeggen dat het niet mogelijk is dat we elkaar daar zouden ontmoeten, wie weet vinden we wel synergieën, dat zou boeiend kunnen zijn.

Leg je werk/onderzoek even uit.

Carole: Wel, ik moet zeggen, toen ik met milieurecht begon, was geen enkele universiteit in heel het land daarmee bezig. Er was zelfs geen enkel percentage opdracht structureel toegewezen aan een ZAP'er milieurecht. En de Belgische milieuwetgeving was nog zo weinig ontwikkeld dat er amper twee à drie boeken over waren. Ik heb zeker een decennium besteed aan het helpen op de kaart zetten van de materie.

Dimitri: Dus alles wat milieurecht aanging?

Carole: Ja en voor een stuk ook schrijven van de wetgeving. En toen is het allemaal beginnen lopen. Er kwamen vakken en tijdschriften en het is blijven evolueren. De meest recente zaken raken veel aan de

klimaatmaterie maar gaan ook over chemische stoffen zoals de PFAS-verontreiniging in Antwerpen en natuurlijk de biodiversiteitsbescherming, het blijft dus boeiend!

Dimitri: Ik denk dat ik je daarin kan bijtreden, dat het boeiend blijft. Mijn branche, de verpakkingstechnologie is heel breed. In het dienstverlenende luik voeren we bijvoorbeeld onderzoek naar gasdoorlaatbaarheid, materiaalkarakteristieken en sealing. Zo kijken we bijvoorbeeld waarom kaas gaat schimmelen en hoe je de verpakking kan verbeteren zodat dat niet zo snel gebeurt. Maar evengoed kijken we naar de risico's die bij het transport of vanuit de omgeving kunnen plaatsvinden. Schokken, trillingen, klimaattesten. We bootsen dat in labo's allemaal na.

Carole: Voel jij in wat je doet ook heel die ontwikkeling richting kringlooeconomie?

Dimitri: Ja, heel erg. We krijgen ruim 250 vragen per jaar van 150 verschillende bedrijven en ik denk dat zeker de helft daarvan momenteel bezig is met het circulaire gegeven. Kant-en-klare-maaltijdverpakkingen, die vroeger altijd meerlagige niet recycleerbare plastic

we wilden terechtgekomen"

bakjes waren, moeten we nu bijvoorbeeld onderzoeken op barrière-eigenschappen en op innovaties. De toekomstige potjes chocomousse bijvoorbeeld, zijn mogelijk gewoon papieren potjes met een liner (erg dunne folielaag, nvdr) in. Die kunnen dan wel gerecycleerd worden volgens de huidige wetgeving. Er is dus zeker een trend in die richting.

Carole: En doen jullie ook lifecycle analysis (LCA)?

Dimitri: Ja, dat ook, maar eerder in beperkte zin, want alle wikkelfolies die bijvoorbeeld in de winkel komen, zijn nieuw materiaal op basis van aardolie en het zou wel heel leuk zijn als we daarvoor gerecycleerd materiaal kunnen gebruiken. Om de zin en de onzin van keuzes in kaart te brengen is een LCA wel interessant. En daarnaast geef ik dus ook les over topics als gasdoorlaatbaarheid, logistiek, glas, metaal,... Die contacten met studenten vind ik wel tof.

Carole: Ja, dat vind ik ook. En het feit dat je kan kiezen academiejaar na academiejaar naargelang de evoluties in de actualiteit en in je belangstellingssfeer.

Wat vind je het leukst aan je werk?

Dimitri: Heel simpel. Elke dag is anders. Ik zie mezelf een beetje als spin in het web, want ik heb een positie waarin ik zowel met onderzoekers communiceer, als met studenten en bedrijven. Dat hele netwerk vind ik leuk. En ook dat ik met de praktijk in aanraking kom en ik dat kan meegeven aan de studenten.

Carole: Ik werk niet alleen aan de universiteit, maar ook nog parttime als advocaat, ik heb dus ook die voeling met de praktijk en die combinatie heb ik heel graag. In mijn advocatenpraktijk werk ik nu veel op strategische litigation. Dat zijn dossiers waaraan je werkt om een bepaalde maatschappelijke verandering teweeg te brengen. Een voorbeeld dat ik gebruik in mijn lessen zijn de dossiers

rond luchtkwaliteit, die voor het Europees Hof van Justitie gebracht zijn met de bedoeling in de Europese Unie iets teweeg te brengen in de goede zin. Dat is geweldig boeiend want het zegt iets over wat je met milieurecht kan doen, je kan daar bijzonder creatief in zijn. De Belgische klimaatzaak is nog zo'n voorbeeld. En daarnaast vind ik het aan de universiteit gewoon bijzonder leuk om te blijven leren. Als ik dat niet meer leuk zou vinden, zou ik iets anders gaan doen.

Dimitri: Die mening deel ik, want op de unief krijg je altijd nieuwe uitdagingen, nieuwe contacten, nieuwe vragen en dat houdt je scherp.

Carole: Inderdaad. En op dat vlak vind ik het CMK zo boeiend omdat daar diverse takken uit de wetenschap samenkomen, recht, economie, psychologie, biologie,... Toen ik begon in het milieurecht was het echt mijn droom om zoiets te hebben, het

is heel boeiend om dat in realiteit te mogen meemaken.

Dimitri: Ik heb het gevoel dat ik op dat vlak nog een beetje in mijn kinderschoenen sta, ik heb nog 30 jaar te gaan. Zullen we dan nog eens afspreken? (lachen)

Zie je linken tussen jouw onderzoek/werk en dat van je gesprekspartner?

Dimitri: Ik zie overall mogelijkheden, dat is mijn grootste handicap want er is nooit genoeg tijd om dat allemaal te realiseren. Maar aspecten zoals biodegradeerbaarheid van labels en dergelijke, ja ik zie zeker linken.

Carole: Het thema verpakkingen is zeer aanwezig in het milieurecht dus er zijn absoluut allerlei overlappingen. Als je het breder opentrekt zeker. We hebben nu bijvoorbeeld een doctoraatsstudent die werkt rond duurzaam omgaan met bouwafval. Dat is ook die circulaire economie die bij jullie allicht centraal staat.

Wat wilde je vroeger worden?

Dimitri: Oh jee, waar is mijn vriendschapsboek? (lacht) Groot en gelukkig, zoals iedereen? En ik denk dat ik dat wel ben. Groot niet, maar gelukkig wel (lacht). Ik had vroeger niet echt iets voor ogen wat ik wilde worden, dat veranderde heel vaak. Maar ik heb nu het gevoel dat ik echt juist zit. Wat ik dus vroeger wilde worden? Volgens mij de functie die ik nu uitvoer.

Carole: Dat is op mij ook van toepassing. Ik ben rechtenstudies begonnen met de idee om milieujurist te worden. Ik kan ook alleen maar zeggen dat ik terecht ben gekomen waar ik wilde. Het is allemaal perfect gelopen.

Dimitri: We hebben onze droom dus al een beetje in vervulling gebracht, da's mooi. Dat geeft maar aan: als je iets in je hoofd hebt, moet je ernaar streven!

Zou je een dag van werk willen wisselen?

Carole: Ik zou dat wel eens willen proberen! Ik heb grote belangstelling voor al dat materiaal dat jullie gebruiken in het labo.

Dimitri: Als je eens op bezoek zou komen, je zou gegarandeerd onder de indruk zijn. Eigenlijk vind ik dat iedereen dat eens zou moeten doen, dat maakt alles zoveel meer tastbaar. Ik denk dat jouw job meer papierwerk inhoudt. Ik zou dus wel eens willen wisselen, maar ik ben graag met mijn handen bezig. Een dagje moet nog net lukken (lacht).

Carole: Oké, dan zal ik maar snel een afspraak boeken om langs te komen bij jou in het labo!

Wat zou je nog willen weten over de andere?

Dimitri: Je komt heel gepassioneerd over in je job, en ik vind dat je dat ook heel fel uitdraagt. Maar los van je job, wat zijn je hobby's?

Carole: Ik ben bijzonder graag buiten, in de natuur. Wandelen doet mij enorm deugd, en vaak loop ik rond met de verrekijker om vogels te bekijken. Ik ben natuurlijk geen specialist, maar ik ken er wel wat van (nvdr: tijdens dit interview identificeerde Carole op basis van het gefluit een winterkoninkje en een boomklever). Lezen doe ik ook enorm graag, maar enkel fictie! En daarnaast ga ik al eens graag naar musea, voornamelijk de plastische kunsten spreken mij aan. Gelukkig heb ik een echtgenoot die die interesse deelt. En jij?

We hebben onze droom allebei
al een beetje in vervulling
gebracht, dat is mooi!

- Dimitri -

Dimitri: In mijn vrije tijd ben ik veel betrokken bij de jeugdwerking en het dorpse in het algemeen. Ik ben 10 jaar lang Chiroleider geweest en dat draag ik nog steeds verder. Nu beheer ik samen met een vzw de jeugdllokale waar ik overigens ook penningmeester ben. Dat doe ik supergraag. Daarnaast zit ik ook bij de kerkfabriek, puur ideologisch. Daar ben ik ook écht de junior (lacht). En dan ben ik sinds kort nog gestart met een spellenclub, genaamd Dubbel Dobbelt. Iedereen welkom!

Carole: Mijn zonen hebben

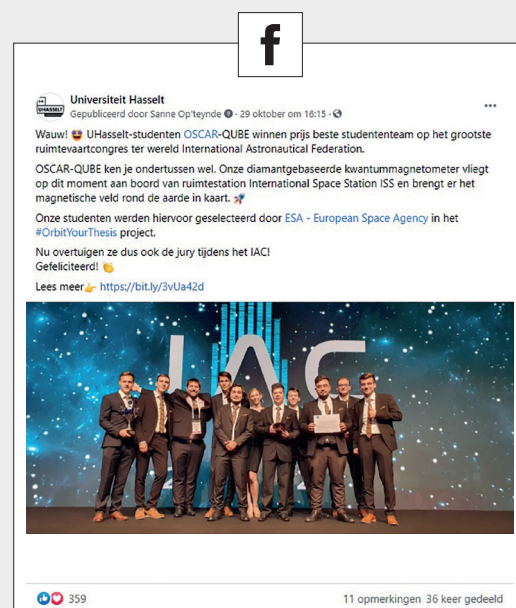
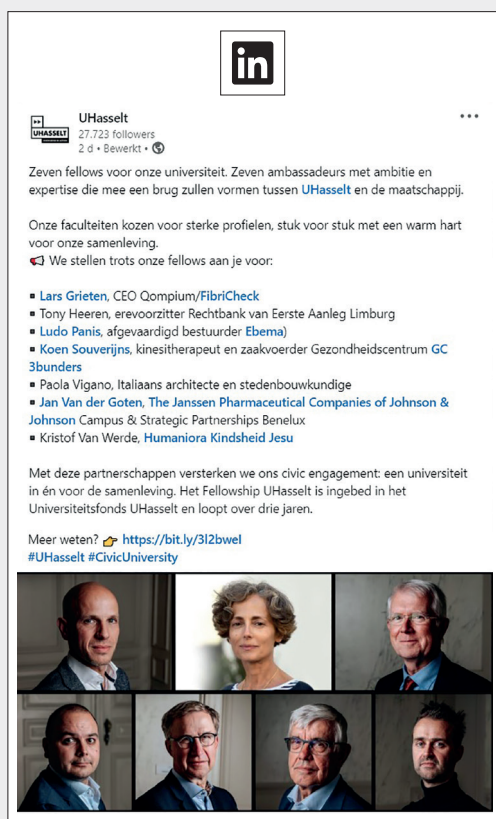
ook bij de jeugdbeweging gezeten, dat is heel waardevol voor jongeren. Voor hen is dat fantastisch om die tijd samen te hebben. En het beheer van die lokalen is inderdaad erg belangrijk.

Dimitri: Helemaal akkoord, jeugdwerking heeft mij gemaakt tot wie ik ben. Veel van mijn skills heb ik daar geleerd, dat merk ik hoe langer hoe meer.

Is er nog een volgend kaartje met vragen? Ik vond het echt een zeer boeiend gesprek!

Carole: Absoluut, ik ook! ■

#UHASSELT

- instagram.com/universiteit Hasselt
- linkedin.com: Universiteit Hasselt (universiteitspagina)
- youtube.com/universiteit Hasselt
- facebook.com/uhasselt
- twitter.com/uhasselt
- www.uhasselt.be

Dit is jouw spiekbrieftje voor de Instellingsreview. Haal het uit dit boekje en doe er je voordeel mee als de reviewcommissie vragen voor je heeft!

Instellingsreview

Universiteit Hasselt | transnationale Universiteit Limburg

1

DE INSTELLINGSREVIEW IN EEN NOTENDOP

WAT | Een zesjaarlijkse toetsing van de kwaliteit van het onderwijs van een universiteit of hogeschool. Doorheen de instellingsreview moet UHasselt o.a. een antwoord bieden op de vraag of de kwaliteit van haar opleidingen geborgd wordt en aantonen dat ze op alle niveaus blijk geeft van een kwaliteitscultuur.

WIE | De toetsing gebeurt door een onafhankelijke reviewcommissie. Je vindt de leden van de reviewcommissie voor UHasselt op uhasselt.be/intra/Instellingsreview-2022.

WANNEER | In januari 2022 dienen we de Kritische Reflectie officieel in. In maart en mei 2022 krijgen we de reviewcommissie over de vloer. Haar beoordelingsrapport (en het besluit van NVAO) volgt in september.

GEVOLGEN VAN DE INSTELLINGSREVIEW VOOR UHASSELT

Een **positief besluit** zal onze uitstraling bij (potentiële) studenten, partners en stakeholders alleen maar vergroten. Bij een **negatief besluit** zullen, naast de instellingsreview, opleidingsaccreditaties aangevraagd moeten worden. Dat is ook het geval wanneer een instelling niet voldaan heeft aan de voorwaarden opgelegd na een positief besluit met beperkte geldigheidsduur.

DE BIJDRAGE DIE JIJ KAN LEVEREN

- ☒ De *Onderwijsbevraging instellingsreview* invullen
DONE! (DANK JE WEL!)
- ☒ Aan een van de themagroepen deelnemen
DONE! (DANK JE WEL!)
- ☒ Input voor de Kritische Reflectie leveren in een van de UHasselt-overlegorganen
DONE! (DANK JE WEL!)
- ☐ Deze (uitneembare!) leaflet lezen en de sterktes van UHasselt mee uitdragen naar de reviewcommissie
- ☐ Al het nieuws over de instellingsreview via de UHasselt-nieuwsbrief meevolgen
- ☐ Mee supporteren voor alle UHasselt-collega's tijdens de plaatsbezoeken in maart en mei
- ☐ Ons positief resultaat (fingers crossed!) meevieren in de zomer

VOOR JE AGENDA

Eerste locatiebezoek reviewcommissie: 16 maart 2022
Verdiepend locatiebezoek reviewcommissie: 18, 19 en 20 mei 2022

Rond de kerstvakantie (voor het eerste locatiebezoek) en maart (voor het verdiepend locatiebezoek) hoor je of je wordt uitgenodigd als gesprekspartner. Meer info volgt.

UHASSELT, EEN CIVIC UNIVERSITEIT

In 2018 actualiseerden we onze missie, visie en waarden waarin we verklaarden een civic universiteit te zijn. Als civic universiteit bouwen we mee aan een sterke regio waar het goed is om te studeren, ondernemen, werken, wonen en leven.

EEN LOGISCHE KEUZE

Onze keuze om civic te zijn, ligt helemaal in lijn met onze historische roots. Deze universiteit werd een halve eeuw geleden onder grote maatschappelijke druk opgericht om de participatie van Limburgse jongeren aan universitair onderwijs te verhogen en het sociale en economische weefsel van de regio te versterken.

WAT ONS ALS CIVIC UNIVERSITEIT ONDSCHIEDT

Een civic universiteit...

- heeft een natuurlijke betrokkenheid met haar directe omgeving – haar groei en ontwikkeling is nauw verbonden met die van de regio.
- ent haar onderwijs en onderzoek in de eerste plaats op regionale noden en uitdagingen.
- heeft een sociale, economische, culturele en ecologische impact en beïnvloedt zowel de publieke ruimte als het welzijn in de regio.
 - Ze is een regionale motor voor sociale gelijkheid, innovatie en welvaart.
 - Ze verrijkt het culturele leven en stimuleert cultuurparticipatie.
 - Ze is een bewaarder van erfgoed en fungeert als publieke ontmoetingsplek.
 - Ze speelt een leidende rol in de switch naar een duurzame en gezonde samenleving.
- gebruikt de regio als inspiratiebron én levend laboratorium voor onderwijs en onderzoek.
- maakt maximaal gebruik van de nabijheid van kennis, talent, ideeën en infrastructuur.
- legt constant linken met bedrijven, overheden, kennis- en onderzoeksinstellingen, scholen, maatschappelijke organisaties én burgers in de regio.
- is toegewijd aan de regio, maar evenzeer geconnecteerd in en met de wereld.
 - Ze bouwt een wereldwijd netwerk uit met universiteiten, bedrijven en organisaties.
 - Ze trekt buitenlands toptalent aan.
 - Ze publiceert internationaal (en onderscheidt zich net door haar diepe verbondenheid met de regio)

ONZE CIVIC MISSIE BETEKENT NIÉT...

- dat we enkel 'civic studenten' opleiden.
- dat alle academici civic projecten moeten opzetten.
- dat civic engagement overal op dezelfde manier, in dezelfde mate moet gebeuren.
- dat niet-civic projecten van minder grote waarde zijn.
- dat we ons onderzoek beperken tot de regio alléén of tot wat relevant is voor de regio
- dat we internationaal engagement en internationale samenwerking uitsluiten.

CIVIC UHASSELT IN ACTIE?

Bekijk op onze website zeker de film en enkele inspirerende cases

KENMERKEN VAN HET UHASSELT-ONDERWIJS

- Studentgecentreerd, interactief onderwijs in kleine groepen
- Van 'externe sturing' (door de docent) naar 'toenemende zelfsturing' van het eigen leerproces (als student), van begeleid zelfstandig naar autonoom leren
- Diversiteit en variatie in (innovatieve) onderwijs- en evaluatievormen (o.a. via blended learning)
- Snelle (bv. kwartielensysteem) en frequente feedback
- Academic skills én employability skills: kennen én kunnen, denken én doen

EEN NIEUW ONDERWIJSBELEIDSPLAN (UNDER CONSTRUCTION)

Momenteel werken we aan het nieuwe Beleidsplan Onderwijs en Student 2022-2029 dat is opgebouwd rond deze thema's:

CIVIC

DUURZAAMHEID

DIVERS EN INCLUSIEF

**ONDERWIJS-
INNOVATIE**

(ONDERWIJS)KWALITEIT@UHASSELT**Kwaliteitscultuur: 4 drijvende kernwaarden****► GEDEELD EIGENAARSCHAP**

Om de onderwijskwaliteit te kunnen opvolgen én borgen nemen alle partijen, op verschillende niveaus, eigenaarschap op: van onderwijsteam/coördinerend verantwoordelijke op niveau van het opleidingsonderdeel, het Onderwijsmanagementteam (OMT) op niveau van de opleiding, de decaan en faculteitsraad op niveau van de faculteit tot de Onderwijsraad, het College van Decanen en de Raad van Bestuur op het niveau van de instelling.

► INFORMEEL, EFFICIËNT EN LAAGDREMPELIG

Dé sterkte van onze kwaliteitscultuur zijn de vele informele contactmomenten en de korte lijnen binnen UHasselt. Die koppelen we aan een verbeterd systeem van opvolging van de onderwijskwaliteit op alle niveaus door:

- herziene kwaliteitszorginstrumenten
- een aangepast ondersteuningsaanbod vanuit de centrale onderwijsdiensten
- effectieve en efficiënte rapportage in kwaliteitszorg en onderwijsbeleid
- een monitoring die niet focust op 'afvinken' maar op verbeteren, innoveren en uitwisselen van good practices

► STUDENTEN MET INSpraak EN IDEEËN

Studenten hebben op alle niveaus inspraak in het onderwijsbeleid van de instelling en de kwaliteitsevaluatie van de opleidingsonderdelen.

MEER WETEN? Surf naar

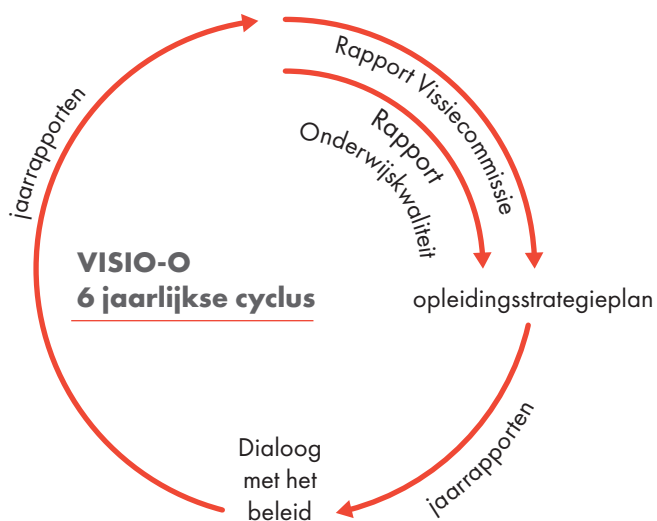
www.uhasselt.be/studentenparticipatie en sturauhasselt.be

► AFSTEMMING MET EXTERNE STAKEHOLDERS

Voor het evalueren en monitoren van de kwaliteit van de opleidingen, doen we óók een beroep op onze alumni, het werkveld, peers en stagebegeleiders. Zij krijgen o.a. een belangrijke rol in de visiecommissie die elke zes jaar per opleiding wordt opgezet in het kader van de VISIO-O-kwaliteitszorgcyclus.

Kwaliteitszorg: VISIO-O & kwaliteitszorginstrumenten

VISIO-O | UHasselt borgt en ontwikkelt de kwaliteit van haar opleidingen in een continue cyclus die bestaat uit: Visie - Innovatie - Strategie - Intervisie voor Ontwikkeling van Onderwijs (kortweg VISIO-O)

VISIE - INNOVATIE - STRATEGIE

KWALITEITSZORGINSTRUMENTEN | Naast de VISIO-O-cyclus en de korte lijnen tussen studenten en docenten, zet UHasselt verschillende instrumenten in om de kwaliteit van haar opleidingen in kaart te brengen en het onderwijs te monitoren

 EVALUATIEVERGADERINGEN: gesprek tussen studentenvertegenwoordigers en docenten over het lopend onderwijs, per opleidingsonderdeel, nog tijdens de onderwijsperiode zelf

ONDERWIJSEVALUATIES: online bevragingen van verschillende doelgroepen

Studenten:

- * Opleidingsonderdeelbevraging: na afloop van de onderwijsperiode (**pilot StudentPulse lopende**)
- * Bevraging opleiding: door de afstuderende studenten, na afronden van hun opleiding
- * Bevraging doceergedrag van de docent (**pilot Feedback aan je docent op komst**)

Alumni (minimaal om de 3 jaar) (**bevraging herwerkt**)

Werkveld (minimaal om de 6 jaar)

STUDIEGIDS: ECTS-fiches en matrices met basisinformatie over vb. eindcompetenties, evaluatievormen en organisatie- en werkvormen

BUSINESS INTELLIGENCE SYSTEM (BI): centrale databank studenten- en onderwijsadministratie:

- Statistieken over instelling, faculteiten en opleidingen
- Algemene data en data instroom, doorstroom en uitstroom

VLUP

Quizzzen maar!

Quizgroepje gevormd? Absurde groepsnaam gevonden? Dan is het de hoogste tijd voor de VLUP-quiz! Heel wat collega's zetten opnieuw hun beste beentje voor op het strijdtoneel van de willekeurige weetjes, maar er kan er maar één de beste zijn. Dit jaar ging de overwinning naar de dappere Knights of the Periodic Table. Jullie weten dus wie er volgend jaar *the one to beat* is. Proficiat!

De Sint was weer in het land!

Niets dat hem tegenhoudt, die goeie ouwe Sint. Door weer, wind en pandemie maakte hij ook dit jaar de lange reis van Spanje naar onze campus in Diepenbeek om alle brave kindjes te verwennen met de leukste cadeautjes. De Goedheiligman maakte zelfs tijd om enkele vragen te beantwoorden voor de rubriek 'wie is wie' in onze interne nieuwsbrief! Wie spotte zijn antwoorden al?

Met pensioen, maar nog steeds geïnteresseerd in onze VLUP-activiteiten?
Stuur dan een mailtje naar esther.stevens@uhasselt.be en je krijgt alle uitnodigingen in je mailbox!

Voor een overzicht van alle activiteiten, updates en inschrijvingen kan je terecht op www.uhasselt.be/VLUP.

“Een gezo

Het team achter de Instellingsreview: Wanda Guedens, Lien Mampaey, Sofie Swinnen en Marieke Swerts

nde zenuwachtigheid houdt ons scherp"

De instellingsreview. Het klinkt niet sexy, maar het is wel een cruciaal proces dat om de zes jaar aan de orde is voor onze universiteit. En hoe je het ook draait of keert, zo'n review voelt toch een beetje als examens afleggen, maar dan van het soort waar een heel lange voorbereiding aan voorafgaat. Een titanenwerk dat om een ijzersterk team vraagt.

Daarom voor een keertje geen 'Dienst in de kijker' maar een 'Team in de kijker', het kernteam achter de instellingsreview: Wanda Guedens, Lien Mampaey, Sofie Swinnen en Marieke Swerts. Zij leiden onze instelling naar een positief verslag van de reviewcommissie in september 2022. Wij schoven met hen op coronaveilige afstand aan tafel om te polsen naar de stand van zaken:

De eindmeet begint al in zicht te komen, maar het proces is al een hele tijd bezig. Hoe zijn jullie daar aan begonnen?

Lien: Door de coronacrisis zijn we er later aan kunnen beginnen dan aanvankelijk gepland en dat viel dan meteen samen met de aanstelling van de nieuwe beleidsploeg. Maar we zijn er dan maar meteen ingevlogen met een brainstorm.

Wanda: Ja, dat herinner ik mij nog, dat was een eerste meeting met de rector, An De Backer, mezelf, Lien en Sofie.

Lien: Natuurlijk hebben we eerst nagedacht over de lessen die we konden trekken uit de vorige instellingsreview. Daaruit bleek toch wel dat we een bredere betrokkenheid binnen de instelling moesten zoeken en zelf wilden we ook heel graag een

gedragen proces, dus dat werd het uitgangspunt.

Is het van meet af aan ook duidelijk wat precies verwacht wordt?

Sofie: De richtlijnen van de NVAO zijn helaas niet altijd heel duidelijk.

Lien: De NVAO omschrijft het als 'een proces waarin iedereen op zoek is naar zekerheid maar niemand die jou kan bieden', en zo voelt dat proces ook. Je wilt als organisatie altijd maar beter doen, maar je hebt nooit de zekerheid dat het in dit soort processen voldoende is, dus je moet echt wel in jezelf geloven als instelling.

Wanda: Je moet vooral duidelijk zeggen wat je doet en de commissie ervan overtuigen dat wat je doet ook goed is, een eerlijk

verhaal brengen, dat is belangrijk.

En om dat eerlijk verhaal te brengen, heb je dus een werkgroep die het verhaal binnen de instelling uitdraagt?

Lien: Inderdaad, maar om ervoor te zorgen dat de werkgroep haar ding kan doen, hebben we dus ook een kernteam, dat zijn de werkpaarden hier rond de tafel.

Wanda: Ja, dat is toch wel een constante doorheen onze werkweek, de besprekingen met het kernteam om de werkgroep voor te bereiden. Vaak zien we elkaar meerdere keren per week. Aanvankelijk met een zachte aanloop, maar nu durf ik toch te spreken van een stevige tred.

Wie moet idealiter allemaal betrokken worden bij een instellingsreview?

Lien: (lacht) Daarvoor kijk ik

graag naar ons 'facultair knooppunt', Marieke.

Marieke: Daarin hebben we echt wel de balans moeten zoeken. We willen dat iedereen weet dat er een instellingsreview zit aan te komen, dat studenten en personeel zich betrokken voelen, maar de focus van de instellingsreview is onderwijs, dus wat dat betreft kunnen we natuurlijk ook niet verwachten dat iederéén van A tot Z op de hoogte is en meevolgt. Maar toch hebben we ervoor gezorgd dat er in de verschillende faculteiten mensen zijn die wat meer op de hoogte zijn van de voorbereiding. En nu het crucialer wordt (omdat de bezoeken naderen, nvdr) moet de communicatie natuurlijk opgevoerd worden.

Daarnaast is de betrokkenheid van de medewerkers en

— ■ —

"We wilden iedereen de kans geven
zijn stem te laten horen: studenten,
personeel, alumni en werkveld.
Bij het begin van het proces kon
iedereen de bevraging invullen."

— ■ —

studenten die rechtstreeks met de instellingsreview te maken hebben wel heel sterk uitgebouwd.

Sofie: We vinden het heel belangrijk om doorheen het proces te bekijken wie we betrekken en welke informatie we uitwisselen. Zo was onlangs de proefversie van de Kritische Reflectie klaar en hebben we ze aan alle faculteitsraden bezorgd. Aan de feedback die we op de tekst kregen,

merken we dat die daar goed besproken is, dus het begint echt wel te leven, maar het kan natuurlijk altijd beter (lacht).

Wanda: Het belang van de instellingsreview moet natuurlijk ook door het beleid onderstreept worden. Daarom hebben we dat ook benadrukt tijdens de State of the Union (1 oktober), want het is per slot van rekening een zaak van ons allemaal.

Lien: We wilden iedereen de kans geven zijn stem te laten horen: studenten, personeel, alumni en werkveld. Bij het begin van het proces kon iedereen de bevraging invullen. We hebben echt alle individuele antwoorden doorgenomen, uren en uren hebben we daaraan gelezen, dat was heel leerrijk. En daarna hebben we de mensen die nauwer betrokken zijn bij onderwijs de kans gegeven meer themagericht mee te denken en suggesties te geven over hoe zij het zouden willen veranderen en dat heeft geleid tot wat er vandaag ligt.

Wanda: En hier voel je dan toch wel de sterke UHasselt community. Op deze momenten voel je aan dat iedereen het samen met ons serieus neemt.

Het bezoek nadert stilaan, hoe kijken jullie daar tegenaan?

Sofie: Als ik terugdenk aan de vorige instellingsreview heb ik daar nu al enorm veel zin in want er hangt dan zo'n bepaalde energie in de gebouwen en je merkt dat dan ook aan de mensen. Zelfs diensten die er wat verder vanaf staan vragen dan hoe het verloopt, wat natuurlijk een heel fijn gevoel is.

Lien: Mijn vingers jeuken ook om over te schakelen naar deze fase. Tot nu toe hebben we veel input verzameld en nagedacht over hoe bepaalde zaken kunnen veranderen, maar nu komt het moment om dat in de praktijk om te zetten en mensen te enthousiasmeren, zien dat ze blij worden met de verandering.

Je haalt er als teamleden dan ook persoonlijke voldoening uit?

Wanda: Ja, en we praten daar veel over. Het brengt je als

collega's toch wel dichter bij elkaar omdat je van gedachten wisselt over verschillende thema's. We organiseren ook traildagen en bootcamps waardoor je veel reflecteert. Dat helpt toch wel om de neuzen in dezelfde richting te krijgen en ervoor te zorgen dat we geen tegenstrijdigheden verkondigen, want dat zou een nachtmerrie zijn. Daarom denk ik dat het ook goed is dat we in themagroepen gewerkt hebben, dat waren heel intensieve, interessante gesprekken. Ook als vicerector heb ik daar veel uit geleerd. Je zou verbaasd zijn welke input we daar kregen.

Lien: Ik herinner me nog van de vorige instellingsreview -toen zat ik nog aan de andere kant van de tafel en was Sofie de trekker- dat wij voor de collega's, omdat we merkten dat het zwaar

was, logistiek ook bijsprongen, de laatste dagen zelfs tot aan het zorgen voor kapstokken toe (lacht). We hebben toen voor de laatste week ook een soort van aftelkalender gemaakt waarop we elke middag iets leuks planden als pannenkoeken bakken om de energie hoog te houden, dat gaf een heel toffe dynamiek. Het proces zet dus ook veel dingen in beweging, zowel binnen onze eigen dienst, maar ook, denk ik, in de faculteiten en andere diensten. Jezelf continu uitdagen om het anders, beter of efficiënter te doen, die energie is fijn om mee te werken.

Levert dat ook echt nieuwe inzichten op?

Wanda: Ja, je bekijkt normaal alles vanuit jouw eigen faculteit of werkterrein. Die instellingsbrede kijk die je door dit proces krijgt, is zeer verhelderend.

"Ik vind dat de zenuwen zouden moeten gieren, dat is positieve energie."

Marieke: Het valt op dat er in zo'n proces intern vragen gesteld worden die anders niet op tafel komen, je krijgt heel andere discussies en vragen die je dwingen om na te denken, bijvoorbeeld over wat die sterktes van UHasselt nu echt zijn.

Lien: Het schept echt ruimte om te discussiëren. We zien hoe belangrijk het is om elkaar feedback te geven en elkaar sterker te maken, ook al is dat met

kritische input. En het is niet alleen stilstaan bij de aandachtspunten maar ook bij de uitgesproken sterktes, want er is héél veel dat ook heel goed gaat, dus onszelf een schouderklopje geven mag af en toe ook wel.

We maken dan de sprong naar het bezoek, als het dan zover is, gieren dan de zenuwen door de instelling?

Lien: (lacht) Ik ga toch niet goed slapen de nacht ervoor.

Wanda: Ik vind dat de zenuwen zouden moeten gieren, dat is positieve energie. Een gezonde zenuwachtigheid houdt ons scherp en ik denk dat we heel scherp moeten zijn op die dagen.

Lien: We hebben nu -geluk bij een ongeluk, als ik het zo even mag stellen - sowieso veel contact met de NVAO omdat ze ons momenteel regelmatig bezoeken voor de nieuwe opleidingen. Dat zijn eigenlijk mini-instellingsreviews op opleidingsniveau en helpt wel om in te schatten waar ze accenten op willen leggen, maar dat neemt natuurlijk niet weg dat het een spannend proces blijft. Er hangt toch veel vanaf en het is maar eens in de zes jaar, minder vaak dan dat de Olympische Spelen georganiseerd worden (lacht).

Sofie: Eens het bezoek er is, zullen bij mij de zenuwen er ook wel zijn, maar ergens zal ik ook opgelucht zijn omdat de voorbereiding gedaan is en je als trekker niet veel meer kan doen. Het is dan loslaten en de gesprekken zijn beloop laten gaan, dat heb je dan niet meer in de hand.

Wanda: Het is een beetje zoals bij een trouwfeest, je bereidt de heuglijke dag lang voor en als het zover is, moet je het laten gebeuren. (lacht)
Bij de vorige instellingsreview hebben we een aandachtspunt gekregen, het is niet dat het toen helemaal vlekkeloos was, dus je denkt soms wel 'wat zou er nog kunnen zijn'. Maar deze keer willen we geen voorwaarde, het móet positief zijn, dat moet ons doel zijn.

Moeten jullie nog een extra tandje bijsteken of zit alles op schema?

Sofie: Sowieso denk ik dat we nog een tandje moeten bijsteken, zeker naar de bredere

communicatie.* De Kritische Reflectie ligt er, maar het moet natuurlijk wel een verhaal zijn waar iedereen van doordrongen is en dat zal nog wel een inspanning vragen.

Marieke: Anders dan bij opleidingsvisitaties, die heel direct

■ ————— ■
"De Kritische Reflectie ligt er, maar het moet natuurlijk wel een verhaal zijn waar iedereen van doordrongen is en dat zal nog wel een inspanning vragen."
■ ————— ■

aansluiten bij de opleiding en dus ook heel duidelijk zijn voor de betrokken collega's, is de instellingsreview een minder dankbaar gegeven om breder over te communiceren. De rode draad is kwaliteitsvol onderwijs, dat is nu ook al de zorg van onze docenten, maar zo'n instellingsreview legt daar helemaal de nadruk op. 'What's in it for me', is in dit kader toch wel een heel relevante vraag. De werkwijze van de Instellingsreview is nu trouwens ook nieuw en voor iedereen zoeken naar het juiste antwoord.

Wanda: Dat klopt, de vorige instellingsreview was eigenlijk nog een 'pilot', daar waar het nu 'voor echt' is.

Sofie: Deze keer is het met gevolgen. Als we nu opnieuw een voorwaarde krijgen, betekent dat, dat we die voorwaarde echt moeten wegwerken. Anders komen er opnieuw opleidingsvisitaties én een instellingsreview, meer dan dubbel werk dus.

Maar jullie hebben er met het kernteam en de werkgroep alles aan gedaan om dat te voorkomen?

Sofie: Absoluut! Dat komt helemaal goed.

Wanda: Daar gaan we voor!

Wanneer zijn jullie ultiem tevreden over de instellingsreview?

Lien: Op het moment waarop we de fles champagne mogen openen omdat we een positief besluit hebben ontvangen.

Marieke: En ook als we de vibe kunnen vasthouden die rond de instellingsreview hangt. Als je tijdens de bezoeken over de grenzen van je eigen job het

gemeenschappelijk belang voelt, dat je samen graag voor UHasselt werkt. Daar zou ik ook heel blij mee zijn, natuurlijk in combinatie met een positief onderdeel. (lacht)

Wanda: Als we dit kunnen verduurzamen, dat we dat in het beleid van de komende jaren ook echt voelen, het community-gevoel, die fierheid echt kunnen verankeren. Dat is uiteindelijk wat je wil, dat de medewerkers blij zijn om voor UHasselt te werken.

Het is een heel intens proces. Lonkt daarna het zwarte gat?

Lien: Ha, nee, daarna gaan we op vakantie! (hilariteit)

Sofie: Nee, dan gaan we aan de slag met de verbeterpunten die de commissie ongetwijfeld zal formuleren.

Wanda: Maar dat vinden we niet erg hè, we kunnen altijd verbeteren.

Lien: En dan gaan we ook aan de slag met ons onderwijsbeleidsplan. We hebben dat proces deels samen laten verlopen met de Kritische Reflectie, dus dat hopen we ten laatste in het voorjaar '22 ook af te kloppen.

Wanda: Nee, voor het zwarte gat hebben we dus helemaal geen schrik. (lacht) ■

*Het hoe en wat van de instellingsreview vind je helder uitgelegd op onze website, maar ook in de folder middenin deze Nu weet je het! Haal hem eruit en leer 'm uit het hoofd ;), dan ben je helemaal mee!

Nu eet je het!

David Wilson III (BIOMED) presents: chili con carne

“Chili is as American as it gets!”

"I didn't hesitate long before deciding on what I would prepare," says David Wilson III, a Chicago native, prof at BIOMED and working as a researcher on age-related diseases. "Honoring my roots as an American, I considered chili the perfect dish, and something I truly enjoy. This version is a chili con carne, with beef and bacon. But you can make chili with any kind of meat or choose a vegetarian version. I prefer to eat this chili version with rice and add sour cream, crackers

and peppers (Jalapeños). But chili has great flexibility, and you can decide on what to add and the degree of spice you can tolerate or enjoy. Be creative, there is no wrong recipe, because the options are endless. In the US, there are even chili contests. In Baltimore, where I worked for 17 years, I once ate about 40 different chilies during such an event a colleague hosted. One even had bear meat in it! The event goers choose their favorite based on taste and factors like spiciness,

and the elected winner gets a trophy. Very popular and fun! Only thing is, you can get a stomach ache afterwards (laughs). During the Super Bowl, I really like to make this dish. At this annual event, a dozen or so friends and family members come to watch the American Football finals, and we eat chili con carne and enjoy a few beers as well.

CHILI, BELGIUM STYLE

Time from prep to eat: 90 min.

INGREDIENTS:

300 g thick bacon, chopped in cubes
0.8 kg Ground beef (gehakt)
1 white onion, chopped
2 cloves of garlic, chopped
2 cans (780 g) of whole tomatoes
1 can (140 g) of tomato paste
2 cans (310 g) Red kidney beans

0.5 can (~200 g) black beans
0.5 can (~200 g) white beans
3 celery sticks
Thyme
Oregano
Cumin
Peperoncion (or other chili) olio

INSTRUCTIONS

1. Crisp the bacon on medium high heat. When crisped, remove and place to the side
2. Add ~2 ml peperoncion (or any chili) oli in the same pan. Add onion, cook to brown; add garlic, cook an additional 1-2 min
3. Add the ground beef. Add salt, pepper, and cayenne (optional) to taste.
4. When the beef is cooked thru, add:
 - Whole tomatos (slice with sharp knife to smaller pieces)
 - Tomato paste
 - Red kidney beans
 - Black beans
 - White beans
5. Repeat, salt, pepper, cayenne to taste. Then add:
 - Fresh, chopped thyme and oregano
 - Cumin to taste
 - Celery (chopped in small pieces)
 - Crisped bacon
 - Spicy peppers (e.g., jalapeno, etc.; this is optional)
6. Continue to season to taste and cook for 20 min at medium heat.

WHEN SERVING

Chili can be eaten as is, or it can be eaten with rice. Optional toppings include shredded cheese, sour cream, crackers, spicy sauce, and additional freshly chopped spicy peppers. Enjoy!

UHasselt stimuleert duurzame mobiliteit

UHasselt mag zich voortaan een trotse Baanbrekende Werkgever noemen. Zo'n werkgever plaatst de mens centraal in het beleid omtrent hybride werken en mobiliteit. Al is dat laatste niet nieuw want de universiteit biedt tal van mogelijkheden om je als medewerker duurzaam te verplaatsen. Deze twee collega's maken er alvast enthousiast gebruik van!

Bie Nielandt (Onderwijsbeleid en Kwaliteitszorg) Elektrische pendelfietsen

"Verplaatsingen van de ene campus naar de andere, zijn zalig met een elektrische fiets," steekt Bie van wal "want zonder enige moeite ben je in geen tijd met een fris hoofd op je bestemming. Wist je trouwens dat de campuspandelfietsen zowat de Mercedes onder de elektrische fietsen zijn? Dat heb ik ontdekt toen ik zelf op zoek was naar een elektrische fiets omdat ik van Hasselt naar Oudsbergen verhuisde en ik afgelopen september toch met de fiets naar het werk wilde blijven komen. Als ik een fiets reserveer bij het onthaal weten ze al welke mijn voorkeur heeft, die met het laagste zadel, want ik ben niet van de grootsten

(lacht). De fietsen zijn ook altijd goed onderhouden, volledig opgeladen en je kan ze op een veilige plek stallen, al beginnen de stallingen wat krap te worden omdat steeds meer mensen met de fiets komen, maar dat is alleen maar positief natuurlijk."

Voor Bie zijn de elektrische fietsen de ideale oplossing om op een gezonde en snelle manier -zeker nu de aansluiting van de Boudewijnlaan op de Universiteitslaan vernieuwd is- tussen de campussen te pendelen. Of zoals ze antwoordt op onze vraag wat ze van het fietsbeleid van UHasselt vindt, "Ik ben fan!"

Wouter Marchal (IMO-IMOMEC) **Elektrische dienstwagen**

Moet je je verder verplaatsen voor het werk, dan kan dat sinds afgelopen voorjaar ook met een elektrische dienstwagen, een Kia e-Niro. Al was de eerste verplaatsing van Wouter toch binnen Hasselt. "Ik heb zelf geen elektrische auto en de dienstwagen is ook een auto-maat, wat ik niet gewoon ben. Maar mijn nieuwsgierigheid was toch geprikkeld en dus koos ik maar een veilige verplaatsing om te beginnen. Moest ik stilvallen of niet meer weg geraken, dan was ik niet te ver", lacht hij. Maar de rit beviel zo goed, dat er nog meer volgden. "Het is een heel vlotte auto, hij accelereert beter dan de mijne, ik rijd er dus heel graag mee! Hij is ook altijd tiptop in orde én staat met volle batterij klaar. Ergens onderweg opladen heb ik dus nog niet moeten doen (het bereik van de auto is 400 km, nvdr)."

Sowieso kiest Wouter steeds voor duurzame verplaatsingen. Zo komt hij met de bus naar het werk (vanuit Genk) en neemt hij dankzij zijn gratis (want door UHasselt betaalde) abonnement ook altijd de bus als hij van de ene campus naar de andere moet. Ook hij is heel tevreden over de mogelijkheden voor duurzame verplaatsingen die we als personeel hebben, zoals de pendelfietsen, terugbetalingen van abonnementskosten en fietsvergoeding. "Van vrienden die in de privésector werken, hoor ik dat ook steeds meer de mogelijkheid geboden wordt om een fiets te leasen, dat zou misschien nog een tof aanbod zijn voor UHasselt-personeel," tipt hij nog.

Wil jij voortaan ook een elektrische pendelfiets gebruiken voor je dienstverplaatsingen? Stuur eenvoudigweg een mail naar onthaal@uhasselt.be en de sleutel ligt op het gevraagde tijdstip voor je klaar bij de onthaalbalie.

De elektrische dienstauto reserveren doe je hier.

Wegduiken in de wondere wereld van de strips

Maar liefst 2000 exemplaren, misschien wel meer. Zoveel strips heeft vicerector Ken Haenen over de jaren heen verzameld. Van klassieke Suske & Wiske-strips tot -bij ons dan toch- minder bekende Japanse manga's of Amerikaanse graphic novels. Ken heeft van alles wat in zijn kasten staan. "Eigenlijk ben ik gewoon een groot kind." (lacht)

Dat Ken Haenen (WET/Rectoraat) een gigantische stripliefhebber is, valt meteen op als je bij hem thuis binnenwandelt. Kast vol met strips, de mooiste gedetailleerde designs op eenzelfde rij met een heerlijk simpele Kiekeboe. "Voor ik het goed en wel wist, had ik al een redelijke verzameling aangelegd. En dan kan je ook niet meer stoppen natuurlijk", vertelt Ken over hoe zijn verzameling zo gegroeid is. Een jarenlange hobby die ooit begon met een ietwat zwaarlijvige, witte hond genaamd, Dommel.

De verzamelaar

Velen onder jullie kennen de avonturen van Dommel en zijn uitvindersbaasje, Semafoor allicht nog. Het was één van de eerste strips die Ken ooit cadeau kreeg. En zonder het te weten, ook het begin van zijn verzameling. Van kinds af was hij dol op lezen, zowel boeken als strips.

—
"Mijn favoriet uit al mijn strips?
Dat mag je me echt niet vragen!"
—

"Als ik iets aan het lezen ben kan je echt een kanon naast me laten afgaan. Ik heb het gegarandeerd niet gehoord (lacht). Net als bij boeken vind ik het geweldig om helemaal weg te duiken in een andere wereld, om even ergens anders te zijn. Bij strips komt daar dan nog eens het visuele bij. Dat maakt het voor mij helemaal af", vertelt Ken. "En het zijn echt vaak fantastisch mooie verhalen. Soms leeft hier, vooral in Vlaanderen, nog de idee dat strips enkel voor

kinderen zijn. Die mensen begrijpen dan niet dat een volwassen man zich daar mee bezig houdt (lacht). Maar er zitten echt pareltjes tussen, echte topverhalen die soms zelfs op waargebeurde verhalen gebaseerd zijn."

"Mijn grootmoeder aan vaderskant kocht me mijn eerste strip, eentje van Dommel dus. Eens ze wist dat ik dat leuk vond, kreeg ik elke keer als ik langs kwam een nieuwe", vertelt Ken. "Na

een tijdje had ik zo de volledige reeks verzameld." Toen hij was ouder was ging Ken zelf eens langs bij Wonderland, dezelfde stripwinkel waar zijn grootmoeder ooit die allereerste strips voor hem kocht. "Door zelf in de stripwinkel te komen, ben ik ook andere dingen beginnen te kopen. Dan zie je zoveel verschillende strips die interessant lijken, en dan neem je die ook eens mee. Of ik zag reeksen waarvan ik er al enkele had gekregen en dan kocht ik de ontbrekende exemplaren om mijn verzameling aan te vullen," vertelt Ken. "Ook nu heb ik nog zo mijn reeksen die ik volg en af en toe probeer ik iets nieuws dat er mooi uit ziet. Als dat dan heel leuk blijkt te zijn ben je natuurlijk ook daar weer mee vertrokken. Dan ben je tegelijk heel blij omdat je iets nieuws ontdekt hebt, maar je denkt toch ook 'Shit, hopelijk komt daar niet té vaak iets

van uit' (lacht). Want je wilt niks missen natuurlijk, je wilt geen gaten in je collectie. Dat zal je bij veel verzamelaars wel hebben. Het is heel moeilijk om ergens een lijn te trekken en te stoppen."

Speciale edities of zeldzame oude reeksen is Ken nooit gaan opzoeken, maar eens hij een reeks start wilt de verzamelaar in hem die wél graag mooi afwerken. En dan strooien externe factoren al eens roet in het eten. "Veel striptekenaars zijn Frans-talig. Hun werk wordt dan vertaald naar het Nederlands en hier uitgegeven. Het gebeurt al eens dat er dan reeksen gestart worden en in de helft stoppen ze met die vertaling. Ja, dat is gewoon *ambetant* (lacht). Of soms wordt het overgenomen door een andere uitgeverij die dan plots beslist om een ander coverontwerp of ander formaat uit te brengen. Dan denk je echt: 'komaan, jongens, laat dat nu toch hetzelfde' (lacht)".

"Ik heb zelf geen artistieke inborst. maar ik vind het heel knap hoe die tekenaars dat kunnen."

Tekenaars

Nog zo'n typisch verzamelaars-probleem: waar vind je in godsnaam de tijd om al die strips ook effectief te lezen? Ken moet ons het antwoord schuldig blijven: "Er zijn heel wat strips, sommigen zelfs al jaren oud, die ik nog niet gelezen heb. En het stomme is dan dat je een Kiekeboe-strip meteen zal lezen omdat dat snel en makkelijk is. Maar de écht goede strips wil je dan bewaren tot je er de tijd voor kan nemen.

Dat je helemaal kan opgaan in dat verhaal. En die tijd... ja, die is er niet, hè (lacht)." Sinds het leven terug wat op gang komt na de lockdown, vindt Ken helemaal de tijd niet meer om zich in de zetel te nestelen met een hoop strips. Voor een vrij momentje in zijn agenda moet je al snel enkele maanden verder gaan zoeken. "Vaak heb je na zo'n hele dag meetings ook niet de juiste *frame of mind* om aan een strip te beginnen. Dus nu

ben ik er toch al een tijdje niet meer zo actief mee bezig geweest", geeft hij toe. Maar de passie voor strips blijft. "Ik merk dat zodra ik erover praat, zoals nu, de *goesting* om strips te lezen (én te kopen) meteen terug naar boven komt."

Diezelfde passie straalt van onze vicerector af wanneer hij enkele van zijn favoriete exemplaren laat zien. "Alles wat fantasy en sci-fi is lees ik erg graag. Thorgal vind ik heel goed, en Rosiński als tekenaar. (zoekt tussen zijn collectie) Kijk, hier zie je zijn tekenstijl. Dat vind ik echt knap. Je merkt vaak ook aan hoe dingen worden afgebeeld, uit welk land de strip komt. De welgekende grote ogen en snelheidslijnen, dat is typisch Japan. De meer realistische stijl wordt vaak in Franstalige streken gebruikt. Vlamingen hebben dan weer een meer komische, cartooneske stijl", vertelt Ken terwijl hij verder door zijn strips

snuistert. "Hier vanboven staan heel wat one-shots. Dat is één verhaal en klaar. Ach kijk, hier zit zelfs nog een tekening in! Toen ik 14-15 jaar was ben ik een tijdje naar stripbeurzen gegaan, met mijn moeder want zij moest me brengen (lacht). Zo heb ik heel wat tekeningen verzameld van allerlei tekenaars. Ik heb zelf geen artistieke inborst, maar ik vind het zo knap hoe die mensen dat kunnen. Dan besef je ook pas hoeveel werk er in zo'n strip kruipt. Dat ene stripboek is voor sommige tekenaars meer dan een jaar werk."

Thorgal

Hoe vaker Ken in de stripwinkel kwam, hoe meer speciale zaken hij er ook ontdekte. We zien een speciale editie van een strip op groot formaat. Het formaat waarop de tekenaar de originele strips tekent, weet Ken. In de strip zit een originele pagina, handgetekend door de tekenaar. "Iemand anders zal daar niet van wakker liggen, maar als verzamelaar is zo iets wel fijn om te hebben. Natuurlijk betaal je er ook wat meer voor, maar dit is niet zo'n bekende tekenaar. Voor zo'n pagina van iemand als Hergé kunnen de prijzen soms de miljoenen ingaan." In een andere strip zit dan weer een originele zwartfilm, een transparante film waar de tekeningen in zwart-wit op staan. "Deze zwartfilm werd gebruikt om deze specifieke strip te drukken. Je hebt er zo in verschillende versies om de diverse kleuren in een stripboek te verkrijgen, deze is eentje in het zwart."

Maar tussen alle speciale edities of prachtig gemaakte one-shots, springt er -na wat getwijfel- één reeks uit als het van Ken af hangt. "Als ik écht zou moeten kiezen, ja dan ga ik voor Thorgal. Dat universum zit heel sterk in elkaar

en Rosiński als tekenaar is sowieso één van mijn favorieten. Maar eigenlijk is dat een vraag die je niet mag stellen", lacht Ken. "Ik kan me niet beperken tot één ding, laat staan één reeks. Zo vind ik animatiefilms ook heel leuk, en ik kijk ook al eens graag met mijn dochter naar Disney+. Eigenlijk ben ik echt een groot kind (lacht)."

Voor collega's met iets meer vrije tijd bij wie het intussen misschien begint te kriebelen om (nog) eens een strip te lezen, vragen we Ken nog om zijn laatste aanrader voor de Nu Weet Je Het-lezer. "Aha! Ik zal eens wat reclame maken! Magasin Général. Een supermooi verhaal, knap getekend, en nu ik eraan denk ook best speciaal

want Loisel en Tripp hebben hier echt samen aan getekend. Dat gebeurt niet vaak, meestal zijn dat twee aparte zaken, scenarist en tekenaar."

Ziezo, je weet nu waar te beginnen. Op naar je lokale stripwinkel, plekje inboeken in de agenda en wegdromen maar in de wondere wereld van de strips. ■

Beste Lezers,

Ik nodig u uit om mijn laatste bijdrage er eens bij te halen. Ze verscheen in het najaar van 2019. Ik had het daar over de vier andere Vlaamse rectoren: Rector Herman Quadebroek van Antwerpen, Rector Hendrik Ter Kaai van Gent, Rector Lucas Poivres van Leuven en... Rector Corona Pavonia van Brussel.

Niet visionair genoeg, dan was er ook nog de harde grens tussen beide Limburgen, de "Lucas Wall" of "Mosa Luca" midden in de rivier. Ik zal het dus maar toegeven: sommige tovenaars kunnen in de toekomst kijken. En natuurlijk, niet alleen ik wist wat er ging gebeuren, ook mijn collega P.O.Werpoint, die zichzelf ontmaskerd heeft als John Kapstoof. Nog los van het feit dat zich vandaag ontmaskeren een subversieve daad is van verzet tegen de zogenaamde virocratie (zo genaamd door burgemeesters die zogenaamd de kerk in het midden zouden moeten houden), is het niet moeilijk te verstaan dat hij meer wist. Want zeg nu zelf, P.O.Werpoint,... Powerpoint, van waar komt dat? Juist, van MacroHard! En wie is daar baas? Juist, William Doors! Zo moeilijk is dat in de toekomst kijken niet met de juiste connecties, tovenaars of niet.

Maar goed, ondertussen zijn we twee jaar en evenveel afgelaste edities van Puistpop verder. We zijn ook wel wat personeelsswissels verder. Ik vernoemde de vier andere rectoren, maar onze eigenste rector Lucas Demaeker is opgevolgd door zijn opvolger, Nard Vanzolder. Daar verschoot ik toch wat van: al na 4 termijnen! Ook Limburgs Gouverneur Germanus Properder heeft plaats moeten maken voor Gouverneur Jozef Zeemijl. Alleen... mijn collega P.O.Werpoint is nog niet opgevolgd. Hoe gaan we dat doen? Via vervroegde gemeenteraadsverkiezingen?

Met alle respect voor de respectabele carrière van P.O.Werpoint alias John Kapstoof, maar dit verdient een hoger niveau, maar welk? De provincie, dat klinkt zo provinciaal. Zullen we er een Overlegcomité over samenroepen? Dan kunnen de federale regering, de Vlaamse regering en de Brusselse regering er zich over buigen. Maar natuurlijk: onze provincie grenst aan Wallonië - welke niet trouwens - dus ook de Waalse regering en de regering van Wallo-Brux mag niet ontbreken. En omdat we in Limburg toch al wat Duits klinken in sommige regio's, misschien ook nog de regering van Oost-België. Om de goede verstandhouding met de hoofdstad te houden (daar komt het geld vandaan), ook nog de Vlaamse gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijk Gemeenschapscommissie (afgekort als CoCom, omdat het in Frans Commission Communautaire Commune is; prachtig land!). Voor Vlaanderen vragen we de minister van hoger onderwijs, Benny Smals. Omdat we in onze unief ijveren voor een gezond lichaam in een gezonde geest (of zo iets), ook de minister van Sport, Benny Smals. Wie unief zegt, zegt jeugd, dus ook minister Ben Stoepteghele. Toch ook nog de minister van gemeenten, Bert Winters. Ter ere van P.O.Werpoint toch ook maar Gouverneur Jozef Zeemijl, en de burgemeester van Hasselt, Etienne Vandenheuvel - die zorgt gelijk voor jenever op de kerstmarkt.

In deze tijden mag er natuurlijk geen viroloog ontbreken. Iedereen denkt spontaan aan Marcus Van Massenhoven, maar die behoort niet tot het eigen biotoop. Dan maar iemand van onze cijferkijkers die toch al zo graag hun hoofd op TV(Limburg) laten zien, Niels Voets of Gerard Meulenhout, dan kunnen ze ineens de uitslag voorspellen.

Niet dat ik de uitslag niet weet, natuurlijk, daar ben ik teveel Potter voor. Ik zie hem al op anderhalve meter afstand aankomen; het is toch allemaal doorprikte kaart. P.O.Werpoint 2.0, bring him on!

Harry Potter

De prijsvraag

Doe mee aan onze prijsvraag en maak kans op een leuke prijs! Winnen was nog nooit zo gemakkelijk, want het juiste antwoord vind je ergens in deze editie... Succes.

“Hoe heet de spellenclub van Dimitri Adons?”

Mail je antwoord **vóór 15 februari** naar nieuws@uhasselt.be. Een onschuldige hand beslist over de uiteindelijke winnaar! Die krijgt een mooi UHasselt-Oxfam geschenkpakket!

Quirine Swennen wist dat een knoffelhuisie de Zuid-Afrikaanse vertaling is voor 'een teentje knoflook' en won daarmee een duoticket voor een voorstelling naar keuze van Het nieuwstedelijk. Veel plezier, Quirine!

Gespot: Speculaaspieten

De Sint, die was op 6 december al terug op weg naar Spanje. Maar om al die brave studenten aan UHasselt nog een extraatje toe te stoppen, liet hij twee van zijn beste hulppieten (herken jij de collega's?) en enkele grote zakken Hasseltse speculaas achter op onze campussen!